

5. Viies väide: rikutud on põhjendamiskohustust

Viendas väites märgitakse, et otsuse põhjendused ei vasta ELTL artikli 296 lõike 2 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punkti c nõuetele. Kostja toob vaidlustatud otsuses välja vaid abstraktselt kõrvalekaldeid testimismetoodikast, kuid ei esita oma seisukohta määrava tähtsusega küsimuses, ja nimelt selle kohta, kas ja kuivõrd nõuab kontrollimetoodika spetsiifilist eelkonditsioneerimist ja kas kostja lubas sellise kontrollimetoodika kasutamist rakendusotsuses (EL) 2015/158.

-
- (¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 443/2009, millega kehtestatakse uute sõiduautode heitenormid väikesõidukite süsinikdioksiidheite vähendamist käsitleva ühenduse tervikliku lähenemisviisi raames (ELT L 140, 5.6.2009, lk 1).
- (²) Komisjoni 25. juuli 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 725/2011, millega kehtestatakse sõiduautode vähese CO₂-heitega uuenduslike tehnoloogiate heakskiitmise ja sertifitseerimise kord vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 443/2009 (ELT L 194, 26.7.2011, lk 19).
- (³) Komisjoni 30. jaanuari 2015. aasta rakendusotsus (EL) 2015/158, millega lubatakse kasutada kahte Robert Bosch GmbH uudse tehnilise lahendusega suure kasuteguriga vahelduvvoolugeneraatorit sõiduautode CO₂-heite vähendamiseks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 443/2009 (ELT L 26, 31.1.2015, lk 31).

14. juunil 2019 esitatud hagi — Jalkh versus parlament

(kohtuasi T-360/19)

(2019/C 263/66)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Jean-François Jalkh (Gretz-Armainvilliers, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat F. Wagner)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Parlamendi 16. aprilli 2019. aasta seadusandlik resolutsioon: ettepanek võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdlusi käsitlevat määrust (EL, Euratom) nr 883/2013 seoses koostööga Euroopa Prokuratuuriga ja OLAFi juurdluste tulemuslikkusega (COM(2018)0338 — C8-0214/2018 — 2018J0170(COD));
- mõista kõik kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 7 ja 8, sest vaidlustatud resolutsioon annab Euroopa Pettustevastasele Ametile (OLAF) võimaluse tutvuda isikliku teabega, mis on vastuolus õigusega eraelu puutumatusle ja õigusega isikuandmete kaitsele.
2. Teine väide, et rikutud on Euroopa Liidu privileegide ja immunitetide protokoll nr 7 artikleid 8 ja 9, sest vaidlustatud resolutsioon võimaldab OLAFil minna mööda parlamendiliikme parlamentaarsest puutumatuslest.

3. Kolmas väide, et rikutud on Euroopa Parlamendi kodukorra artiklit 5 ja Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse artiklit 4. Hageja väidab, et vaidlustatud resolutsioon võimaldab OLAFil esiteks minna mööda parlamendiliikme parlamentaarsest puutumatuses ja teiseks saada võimalus tutvuda dokumentidega, mis ei ole Euroopa Parlamendi dokumendid.
4. Neljas väide, et rikutud on inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklit 6, sest vaidlustatud resolutsioon rikub parlamendiliikmete kaitseõigusi.

16. juunil 2019 esitatud hagi — CF versus parlament

(kohtuasi T-361/19)

(2019/C 263/67)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: CF (esindaja: advokaat A. Daoût)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsused;
- kohustada hüvitama vaidlustatud otsustega tekitatud varaline ja mittevaraline kahju ning mõista hageja kasuks välja esialgne summa 50 000 eurot;
- mõista kõik kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab neli väidet põhjendamaks oma hagi, milles ta palub tühistada kaks Euroopa Parlamendi 16. aprilli 2019. aasta otsust, millega tunnistati ta süüdi oma endise parlamendiliikme registreeritud assistendi psühholoogilises ahistamises ja määrati talle karistusseks noomitus.

1. Esimene väide, et on eiratud Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artiklis 12a toodud ahistamise mõistet, sest Euroopa Parlamendi president ei ole arvesse võtnud seaduses ja kohtupraktikas kehtestatud psühholoogilise ahistamise mõiste olulisi elemente.
2. Teine väide, et vaidlustatud akt on põhjendamata. Hageja väidab, et parlamendi president põhjendab oma esimest otsust nõuandekomitee puuduliku aruandega ja tema teine otsus ei vasta Euroopa Parlamendi sisekorra artiklis 166 kehtestatud kriteeriumitele.